

U poseti prihvatilištu za pse i mačke u Ganjo šoru

Azil će biti dobar komšija!

01.07.2015.

- Uskoro počinju radovi na izgradnji „čistog dela“ nakon kojih će prihvatilište imati dozvolu za rad. Plan detaljne regulacije je usvojen i azil ostaje u Ganjo šoru, a biće preduzeto sve da što manje smeta okolnim stanovnicima. Udomljavanje pasa jedan je od prvenstvenih zadataka

Dragica Čeran: Svi psi su dobri i umiljati!

Posle svih rasprava koje su vođene o azilu za pse i mačke u Ganjo šoru, kako u mesnoj zajednici tako i za skupštinskom govornicom, prihvaćen je Plan detaljne regulacije koji omogućava da prihvatilište za napuštene pse i mačke ostaje na sadašnjoj lokaciji. Grad je u budžetu za ovu godinu opredelio 15 miliona dinara da se uredi takozvani „čisti deo“, što će biti uslov da prihvatilište dobije dozvolu za njegovo funkcionisanje, koju mu je zbog uočenih nedostataka pre dve godine uskratila Republička veterinarska inspekcija.

Azil - čisti deo u kojem uskoro treba da počnu radovi

„Radovi će početi za desetak dana, javna nabavka je završena a posao je dobila „Izgradnja Filipović“. On je ugovoren na oko 10 miliona dinara, tako da ćemo već u startu uštedeti. Gradiće se dve stotine boksova

za pse, sa pokrivenim kućicama, svaki pas treba da ima 4 kvadratna metra prostora u boksu, betonirani deo i pesak za igranje, što će biti odlični uslovi za njihovo držanje i nadamo se da ćemo već od jeseni konačno dobiti i dozvolu! Za narednu godinu, za drugu fazu radova, predviđeno je još 10 miliona dinara", kaže Slobodan Milošev, direktor Javnog komunalnog preduzeća „Čistoća i zelenilo“, kojem je grad poverio brigu nad azilom u Ganjo šoru čiji je vlasnik.

Azil - čisti deo u kojem uskoro treba da počnu radovi

Dok obilazimo prihvatilište, tišinu oblačnog junskog prepodneva prekida horski lavež, jer psi reaguju na pojavu nepoznatih osoba, ali posle kraćeg vremena se smiruju, i logično se nameće pitanje koliko su građani iz okoline izloženi neprijatnostima zbog buke, neugodnih mirisa ili zagađenja otpadnim vodama, na koje su se najčešće žalili?

„Vodila se polemika i mi smo pokušali da objasnimo da azil neće posebno uticati na život i boravak ljudi u okolini. O zagađenju nema ni govora, sve te otpadne vode koje se stvaraju idu u jednu izolovanu septičku jamu koju mi uredno praznimo, a oko laveža, s obzirom da će preostati sredstava, planiramo da ponovo popričamo sa građanima koji su najbliži prihvatilištu da eventualno podignemo neku zvučnu izolaciju na tu ogradu. To možemo da planiramo za 2016. godinu ako budu insistirali. To su vrlo lagani materijali koje vidamo pored puteva u Austriji i Mađarskoj, u vidu lukova koji se postavljaju na ogradu. Što se tiče mirisa, možete se uveriti i sami da ih nema, a pozivamo i svakog ko želi da nam se najavi i dođe da se sam uveri! U svakom slučaju, želimo da budemo dobar komšija i da nas okolina prihvati, jer azil se više ne može premeštati iz dva razloga – prvo, ovde je uloženo mnogo sredstava i preseljenje bi bilo veoma skupo, a drugo – gde god da se premesti, naišli bi na isti problem, uvek bi nekome bio na smetnji! Postoji bojazan i priče da ćemo se širiti na ovom prostoru, što nije tačno, ova parcela je sada imovinski-pravno rešena i azil ostaje u njenim okvirima“, objašnjava Slobodan Milošev.

U prihvatilištu je sada smešteno 107 pasa, o kojima brinu dva veterinarska tehničara a na kontroli njihovog zdravlja i intervencijama kada su one potrebne angažovana je veterinarska stanica „Veterinar“ Grge Tikvickog. Životinje se redovno hrane, što se i po njima vidi, kaže Dragica Čeran, veterinarski tehničar, dok obilazi kaveze u „nečistom delu“:

„Njihovo zdravstveno stanje je veoma dobro, nijedan pas nije mršav niti zanemaren, pripremamo im hranu od ostataka koje dobijamo iz studentske menze „Indeks“. Ima tu i pirinča, i testenine i hleba i njih mešamo sa granulama, a u ostacima se često nađe i poneka kost što psima jako dobro dođe. Svi psi su vakcinisani, čipovani i sterilisani, izvršena je njihova socijalizacija i prošli su osnovnu obuku dresure, tako da su spremni za udomljavanje. U proseku mesečno po pet ili šest udomimo, ljudi koji su zainteresovani nam se jave, dođu i obično dok stignu do polovine azila već izaberu svog ljubimca! Najčešće je presudan već prvi susret, i retko ko da je došao a da nije našao nekog psa da mu se dopadne. Telefon 670- 595 često zvoni, i budući vlasnici se uglavnom raspituju za starost i veličinu psa, ili žele da je neke određene boje, tako da mogu da dobiju sve informacije i pre nego što dođu“, kaže Dragica Čeran.

Prihvatilište za pse je neophodno gradu kao što je Subotica, ali u „Čistoći i zelenilu“ kažu da su svesni da on neće rešiti problem lutilica i da je neophodno da se preduzme i niz drugih mera na tome.

„Još uvek imamo pojavu da na kvantaškoj pijaci ljudi prodaju kućice koji nisu čipovani, dakle, potrebno je da se uspostavi bolja kontrola. Mislim da će sam rad zoohigijenske službe biti od velike koristi, a naša težnja je udomljavanje pasa zato želimo da naša vrata budu otvorena za sve koji su zainteresovani da nas posete. Oni mogu da dođu i pozivamo ih da nam se jave i razgledaju azil, sigurno neće biti razočarani! Pogotovo ako odaberu ljubimca za sebe. Na taj način smanjiće se broj onih koji su na ulicama, a i broj građana koji stradaju od ujeda lotalica, koji često i nisu lotalice nego imaju vlasnike ali se zateknu na ulici!“, kaže direktor „Čistoće i zelenila“ Slobodan Milošev.

Ostavljaju i rasne pse

Među mešancima koji se nalaze u prihvatilištu u Ganjo šoru, mogu se videti i rasni psi, koji za sada nisu predviđeni za udomljavanje.

„Imamo ih devet, oni su od bivših vlasnika ostavljeni, ne znam iz kojih razloga, ali uglavnom to nisu psi koji su došli sa ulice, za razliku od mešanaca. Oni su tu kod nas i za sada tako stoji da takve pse ne udomljavamo. Svi su psi dobri i mazni su, ulazimo u boksove bez problema“, kaže Dragica Čeran dok kroz rešetku miluje jednog pitbul terijera koji joj se umiljava.